

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 68

Presidència **de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí**

Sessió celebrada dia 7 de novembre del 2013, a les 18,30 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el Projecte de llei RGE núm. 12920/13, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2014. 1394

(Inicia la direcció del debat el Sr. Vicepresident de la comissió)

(Inici de sessió no enregistrat)

Compareixença del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el Projecte de llei RGE núm. 12920/13, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2014.

EL SR. PRESIDENT:

(...) aquesta darrera sessió dels pressuposts i passam a la compareixença del director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears per tal d'explicar els pressuposts de l'ens públic per a l'any 2014.

Assisteix el Sr. José Manuel Ruiz i Rivero, director general de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, acompanyat del Sr. José Miguel Fabregat, gerent de l'ens públic; José Antonio Escribano, cap de Comptabilitat de l'ens; la Sra. Mar Adrián Cortell, directora d'IB3 Televisió; el Sr. José María Castro Catena, director d'IB3 Radio, i el Sr. Joan Mestre García, director d'Informatius d'IB3 Televisió.

Te la paraula el Sr. José Manuel Ruiz i Rivero per fer la seva exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. BONET I BONET:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpau, disculpau, sí, sí, les substitucions, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Cosme Bonet substitueix Antoni Diéguez.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Alejandro Sanz a Santiago Tadeo.

EL SR. TORRES I CARDONA:

Josep Torres a Vicent Serra.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Aina Aguiló a Virtuts Marí.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Marga Prohens, Rosa María Bauzá.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Pilar Costa, Joan Boned.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Damià Borràs, Lourdes Aguiló.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, té la paraula el Sr. José Manuel Ruiz i Rivero, per fer la seva exposició oral, com he dit abans, sense limitació de temps.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (José Manuel Ruiz i Rivero):

Gràcies, Sr. President. Bé, ens toca avui, com fa un any pràcticament, donar explicacions del que ha de ser el projecte de pressuposts per a l'any 2014 per a aquesta casa, i vostès em permetran, ben igual que vaig fer l'any passat, donar una petita explicació de quin és el funcionament de configuració i creació dels nostres pressuposts, pensin vostès que no només tenim un pressupost des de l'ens, sinó que en tenim tres: el de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, el de Televisió de les Illes Balears i el de Ràdio de les Illes Balears.

Efectivament, com vostès podran comprovar, per part dels pressuposts de la nostra comunitat hi ha una aportació única, que és de 32,1 milions a favor del pressupost de l'ens de la nostra comunitat, de l'Ens Públic de Radiotelevisió, que això suposa un increment de 2,1 milions més en comparació amb el que va ser l'any passat. A partir d'aquí la distribució la fa l'ens a favor de les dues societats anònimes, de la Radio i de la Televisió, i la fa bàsicament amb dos conceptes: aquesta subvenció que rep l'ens, aquests 32,1 milions, els rep en dos grups distints, com els deia, que són les transferències corrents, que són les que es dedicaran a despesa corrent, que són 32 milions; i després, 100.000 euros que es dedicaran, en concepte de transferència de capital, que es dedicarà a inversions i, com els deia, l'ens farà després una desviació a favor de la Televisió d'aquests 100.000, a favor de la Televisió de 50.000.

A partir d'aquí tenim configurats els pressuposts de l'ens, que són 32,6 milions; els 32,6 milions són bàsicament la transferència que s'aprovarà, esperam, en aquest parlament, de 32 milions en concepte de transferència corrent, 0,1 en concepte de transferència de capital i 0,5 que és el *management* que fa l'ens a favor de les dues societats anònimes, que són la Ràdio i la Televisió, el *management* és la facturació que fa serveis comuns el qual presta a l'ens a favor de la Ràdio i la Televisió, aquests serveis són bàsicament serveis jurídics, serveis comptables i financers i serveis de recursos humans, és a dir que comparteixen les despeses d'aquests tipus de serveis.

A partir d'aquí i amb aquesta desviació d'aquests fons que fa l'ens a favor de les dues societats, la Ràdio i la Televisió, cada un d'aquests confeccionaran el seu pressupost.

Esclariada de forma molt bàsica i molt elemental la configuració dels pressuposts de les tres entitats, podem passar a analitzar-les cadascuna amb una miqueta més de detall, i em de començar, com no podia ser d'una altra manera, per l'ens públic de la nostra comunitat.

No vull, de totes maneres, perquè és un debat i és una exposició una miqueta farragosa, no vull començar a amollar xifres sense abans fer una presentació del que volem nosaltres que sigui el pressupost per a l'ens, per a l'any 2014, perquè consideram que és important almenys diferenciar una sèrie de conceptes per a després intentar definir quina serà l'execució del pressupost de l'ens. Saben vostès, que ja la coneixem de fa un parell d'anys, la nostra Llei 15/2010, de l'ens públic de la nostra comunitat, para i relaciona una sèrie de conceptes que són els que s'han d'incloure dins el servei públic que ha de prestar l'ens, aquests ja els coneixem tots, són inclosos no només en aquest sinó que també hem de compartir principis que són inclosos a la Llei general audiovisual estatal i, per tant, no hi faré més referència, sense restar-los importància, evidentment, perquè ens hi hem de dedicar, observar i complir aquests principis, però m'agradaria a l'exposició destacar-ne un parell que són per a nosaltres essencial en la presentació i posterior desenvolupament dels nostres pressuposts.

Són principis que vostès ja coneixen, però crec que avui sí que s'hi ha de tornar referència i és la col·laboració amb el sector audiovisual de la nostra comunitat; l'acceptació que ha de tenir l'ens dins la nostra comunitat, dins la nostra població; l'accessibilitat que han de tenir els nostres serveis per part d'aquells que han de menester un esforç per part nostra, perquè puguin gaudir dels nostres continguts, i després, la possibilitat que ens donarà el fet d'acabar -volem pensar que és així, encara queda un mes i mig, però no pensam que pugui passar res que ens desviï d'aquest objectiu-, la possibilitat de comparar amb l'exercici del 2013 amb uns pressuposts liquidats amb 30 milions, fins ara no havíem tengut aquesta possibilitat.

I començam a parlar de cada un d'aquests conceptes que ja els he manifestat.

El col·lectiu audiovisual de la nostra comunitat, és molt evident i és a la memòria de tots que IB3 ha passat una sèrie d'anys molt complicats, magres, per mor de les retallades pressupostàries que ha hagut de sofrir, però el patiment d'IB3 no ha estat únic, no hem estat els únics que hem sofert aquestes circumstàncies, sinó que, desgraciadament, hi ha hagut gent darrera nostre, que és el col·lectiu, el teixit empresarial audiovisual de la nostra comunitat el qual també ha patit per mor d'aquestes retallades, per tant han sofert de la mateixa manera que nosaltres aquestes circumstàncies de la crisi, torn a insistir, que ens han colpejat aquests tres, quatre darrers anys. Per tant, el camí que ha de recórrer IB3 ha de ser paral·lel al que ha de recórrer el teixit empresarial audiovisual de la nostra comunitat.

Crec que hem d'agrair aquesta comprensió que han tengut ells, per tant els hem de tenir devora nosaltres. I això què significa? Idò això significa que si ells sofreixen igual que nosaltres, quan nosaltres ens beneficiem entenem que ells també s'han de beneficiar; és a dir, qualsevol millora que pugui tenir, -i em torb uns segonets perquè vull donar la benvinguda al representant del col·lectiu de les productores audiovisuals de la nostra comunitat, el Sr. Rodríguez i el Sr. Mayol, quan justament parlava d'aquest col·lectiu. Com deia, qualsevol millora que pugui tenir IB3 ha de tenir repercussió directa en la millora de les condicions de feina que té el col·lectiu audiovisual de la nostra comunitat. Per tant, això que és una

declaració de voluntat, nosaltres ho volem convertir en una realitat en l'execució i liquidació del pressupost de l'any 2014.

Un pic ja hem declarat les nostres intencions, anem a fer que això sigui una realitat i que el col·lectiu empresarial de la nostra comunitat en pugui gaudir. És ver que recentment aquí es va aprovar una llei audiovisual, la qual feia una declaració similar; és ver també que està dotada pressupostàriament, això és cert, i és ver també que nosaltres havíem de fer un gest i això és el gest. El gest, ja ho veuran vostès al llarg de la meua exposició, és que l'increment pressupostari del qual es beneficiarà IB3 sigui pràcticament tot a favor del sector audiovisual de la nostra comunitat. Això ja són fets, això ja no són declaracions d'intencions ni de voluntats, això són fets, seran fets quan s'executi el pressupost que avui sotmetem a la seva consideració i sigui liquidat a l'any 2014.

Per tant, això és el compliment clar, torn a insistir, si s'aprova aquesta proposta i si finalment es pot liquidar aquest pressupost, la qual cosa, evidentment, serà així, l'any 2014 complirem amb una declaració d'intencions que s'haurà convertit en una realitat.

Una altra de les qüestions que a nosaltres ens interessa molt tractar és l'acceptació social que ha de tenir la nostra institució. Mirin, nosaltres fem feina en dos sentits: un, que s'identifica molt clarament amb un operador comercial, que és aconseguir tota l'audiència que es pugui, això és fer feina per a la generalitat de la nostra població, per a la generalitat de la nostra comunitat, i això és relativament senzill, ho fan els operadors privats, ho hem de fer nosaltres també, perquè és cert que una televisió pública sense públic no té massa sentit; però nosaltres, per donar un plus d'utilitat al nostre operador, a la nostra televisió i ràdio autonòmica ens hem de dedicar també, perquè això és justament el servei públic, a aquests col·lectius més necessitats, a aquests col·lectius que per l'especialització que sigui, tal vegada en el tema d'educació i tal vegada en el tema cultura, tal vegada en el tema esportiu, però en esports minoritaris, però bé, han de tenir qualque referència i aquesta referència evidentment l'han de trobar, sí o sí, a IB3.

Aquesta és una feina que no només es fa a la nostra pantalla, a la nostra emissora, és a dir, nosaltres sortim al carrer, intentam parlar amb el col·lectiu d'educació, visitam col·legis de la nostra comunitat, hem visitat també les institucions públiques menors, com puguin ser els ajuntaments, amb la feina d'intentar demostrar a la gent que nosaltres podem ser útils, per tant no ens dedicam només a aquest gruix important de l'audiència en el qual se centren els operadors comercials, sinó que també prestam l'atenció necessària, i l'execució d'aquest pressupost ho indica així, a aquests col·lectius minoritaris els quals evidentment necessiten d'un servei públic com el nostre, perquè realment al final la nostra feina pugui ser útil.

Faré referència especial també a un concepte que fins ara no se li havia atorgat el protagonisme que havia de tenir, probablement perquè els recursos econòmics no ens permetien arribar una miqueta més enllà, que és el tema de l'accessibilitat. Parlam de ser útils, doncs bé, hem de potenciar i hem de millorar l'accessibilitat. Els recursos per a l'accessibilitat a la nostra institució, ho he de reconèixer, fins ara havien estat molt magres, havien estat mínims, perquè no teníem possibilitat de fer feina en aquest sentit; ja posam en marxa els dispositius necessaris perquè aquelles persones amb deficiències auditives i visuals puguin tenir accés i gaudir com la resta també de la nostra programació, per tant nosaltres farem una inversió, la qual també està inclosa, evidentment, en aquest pressupost, per tal que aquesta gent amb aquestes necessitats puguin, com una altra persona, gaudir dels nostres continguts.

Invertir en accessibilitat és invertir en audiència, això és evident, això és una regla de tres molt ràpida; invertir en aquesta acceptació social a la qual ens hem referit abans, invertir, per tant, en utilitat, essent més útils també per a aquesta gent, i sobre tot és invertir en el compliment de la legalitat que sí o sí no podem obviar.

El darrer al qual m'agradaria fer referència és la possibilitat de comparar. Què és això, la possibilitat de comparar? Bé, vostès podran comprovar fàcilment a qualsevol gràfica a les quals vostès hagin tengut accés, veuran que mai, mai, mai s'ha fet feina amb un pressupost de 30 milions, mai. Mai no s'ha gastat el que aquesta cambra havia aprovat per gastar, per tant les referències que nosaltres podríem tenir del que es pot fer amb 30 milions d'euros, són nul·les. És ver que es aprovar una proposta per gastar 30 milions l'any passat, per aquestes dates; és ver que nosaltres vàrem escriure d'on rebauríem per arribar a aquests 30 milions, però extrapolar això a la realitat mai no s'havia fet, és a dir, no sabíem això com afectaria la nostra audiència, no sabíem exactament això com afectaria la nostra programació, però la virtut dels pressuposts de l'any 2014 és que tendran com a referència el que hem fet aquest 2013. Ara ja sabem amb 30 milions el que es fa, amb 30 milions, fins i tot una miqueta més, que és l'aportació que esper que finalment pugui arribar a 3, què és el que es pot, com podem tractar la nostra audiència i com afectarà la nostra programa, per tant dissenyar una molt bona ruta per tenir un servei públic executat amb confiança i que evidentment això pugui suposar un vot també de confiança de cara a l'exterior.

Aclarits aquests punts que per a nosaltres són fonamentals i que han d'amarar l'execució del pressupost per a l'any que ve, m'agradaria fer quatre pinzellades de les xifres de l'ens. Com el he dit abans, els ingressos de l'ens són 32 milions, d'una transferència corrent que ve directament del pressupost de la nostra comunitat; 100.000 euros que venen també del pressupost de la comunitat amb el format de transferència de capital, els quals sí o sí han d'anar dedicats a la inversió, i després mig milió d'euros, que és la facturació, el que els deia abans, dels serveis que l'ens ha de facturar a la Ràdio i a la Televisió per aquests serveis comuns que ja els he dit d'administració, serveis jurídics, serveis comptables, serveis de recursos humans, en definitiva el que configuren els serveis administratius de tota la nostra institució.

A partir d'aquí podem entrar ja al capítol de despesa. El capítol de despesa començam, com no podia ser d'altra manera, pel capítol 1, el capítol de personal, dir-los que aquí hi ha poca cosa a comentar, perquè és el mateix capítol que es va aprovar l'any passat amb la mateixa plantilla, la mateixa gent amb el mateix import, no hi ha res més a afegir, els mateixos fan el mateix al mateix preu, poca cosa més a comentar.

En el capítol 2 sí que hi ha un increment de mig milió d'euros, un increment que nosaltres justificant amb la necessitat, perquè ja ens arreglam amb els vuit anys de gestió d'existència de la nostra televisió, d'invertir en el manteniment dels nostres recursos tècnics i mobiliaris; és a dir, ens hem de dedicar a tenir cura del que ja tenim, més que invertir, durant aquests anys s'ha estat invertint, ara hem de tenir cura del que tenim. Per tant, donam especial protagonisme a això, sense descuidar altres conceptes, com puguin ser l'actualització del nostre sistema de digitalització, la millora dels punts de comunicació fixos i sobretot la preparació per a una eventual programació, amb distintes desconexions, ja sigui amb Menorca o amb Eivissa; així, evidentment, com la preparació per a noves tecnologies com puguin ser els nous suports d'HDTV o SMART TV. Evidentment, en aquest capítol hi entren altres coses també, com vostès poden imaginar, la despesa corrent de seguretat, de subministres bàsics com pugui ser la recepció i sobretot l'actualització de l'IPC, bé, doncs tot això és el que fa configurar el capítol 2 per a l'ens.

També aquí, evidentment, hem de fer referència a diverses consultes de caire jurídic i sobretot fiscal, per un petit litigi que tenim amb l'Agència Tributària, per la consideració que fan ells de l'IVA que nosaltres facturam.

El capítol 4, que són les transferències corrents, que és el que els comentava abans, és quan l'ens desvia part del que ha rebut de la comunitat tant a la Ràdio com a la Televisió, tramet 24 milions per a la Televisió, en concepte de transferència corrent per cobrir despesa corrent; després tramet 50.000 euros per a la Televisió, per ocupar-se de la inversió que pugui fer la tele, i després 3,2 milions que conforme la totalitat del pressupost de la nostra Ràdio.

L'ens també té una partida d'inversions reals, que són 50.000 euros, per a l'adquisició de nous equips. I després al que feia referència abans, la transferència de capital que permet trametre 50.000 euros a la Televisió, perquè a la Televisió s'hi puguin fer també les inversions necessàries.

En definitiva, què fa l'ens? Simplement agafar l'increment de subvenció que li ha donat la comunitat o que esperam que li doni amb l'aprovació d'aquest pressupost i els desvia tant a la Televisió justament per fer d'aquesta declaració de voluntat una realitat, que és el que els deia abans, transformar tot això en inversió, en producció pròpia, perquè el teixit empresarial de la nostra comunitat se'n pugui beneficiar.

Passam, si els sembla bé, a la Televisió. A la Televisió hem de fer pràcticament una reestructuració semblant al que els he comentat amb referència a l'ens, tots aquests principis de què he parlat els hem d'afegir a tres o quatre que els comentaré ara, perquè són, com vostès comprendran, també d'aplicació per a la nostra societat anònima que té cura de la comunicació a través de la Televisió. I m'he de referir sí o sí al rigor pressupostari, que sí que és cert que a l'exercici 2013 ha estat absolutament impregnat d'aquest principi de rigor pressupostari, sense això no haguéssim arribat a aquestes circumstàncies del compliment del nostre pressupost. Això ens permetrà a l'any 2014 programar amb absoluta estabilitat i fora improvisacions; ens donarà també l'estabilitat i tranquil·litat necessàries perquè les nostres productores puguin entendre que a partir d'ara cobraran la seva feina, això no és una qüestió anodina, cobraran la seva feina i sobretot la cobraran en temps i forma, com haguem pactat. Això els donarà una confiança total en la nostra gestió, una tranquil·litat per poder desenvolupar els seus objectes socials.

L'ordenació interna és important també per a nosaltres, la disciplina interna. Nosaltres volem demostrar de cara a l'exterior que som un equip, som gent, som una institució fiable amb la qual es pot fer feina; que s'hi poden atracar, abans hi havia casos que no era així, hi havia empreses que no volien fer feina amb nosaltres, però bé, ara hem donat senyals molt evidents que es poden atracar i fer feina amb nosaltres perquè som gent seriosa i responsable, però aquesta imatge que volem projectar també l'hem de voler per a nosaltres. Nosaltres hem establert durant aquests darrers anys una sèrie de controls interns que ens permetin fer feina amb absoluta garantia. També és cert que la nostra comunitat, en funció del que disposa de la diversa normativa, té establerts un seguit de controls del nostre organisme, cosa que també ens tranquil·litza per tal que les coses es facin bé, així com toca i d'acord amb la llei. Per tant, el control i la disciplina interna és fonamental per a després poder projectar a l'exterior aquesta seriositat i responsabilitat que nosaltres volem. Aquesta és una qüestió important, però nosaltres considerem que encara podem anar més enllà. I això ha de ser l'antesala d'una decisió important per a nosaltres, important per a l'ens, de la qual ja va retre compte el Consell de Govern, que és simplificar la nostra estructura administrativa per tal de què tinguem una única administració que sigui l'ens.

Jo ara he hagut d'explicar a grans trets com funciona l'ens, la televisió i la ràdio, com es distribueix el pressupost, com es configura el pressupost, que hi ha intercanvis de serveis que s'han de facturar. Aquí el Sr. Barceló, a un moment donat, va dir que això no ho entenia ningú, no és culpa nostra, això ja va venir així i punt; que això no era senyal..., i sí vaig coincidir amb ell, vaig estar d'acord amb ell que això no ajudava a la transparència, bé, idènticament que aquesta disciplina interna, aquest ordre intern, desemboqui en una simplificació administrativa que faci que la nostra casa sigui molt més fàcil d'entendre i molt més transparent.

Hem de parlar també d'una qüestió notable per a nosaltres i és el tema de les audiències. Sembla que hi ha una relació directa pressupost-audiències, més pressupost més audiència, bé, el sentit comú diu que sembla que això ha de ser així. Nosaltres hem demostrat aquests darrers anys que això es pot invertir, nosaltres amb menys pressupost hem aconseguit més audiència, no sé si de manera excepcional o no, però ho hem

aconseguit, això són números, això no és discutible, això és així. Amb menys pressupost tenim menys audiència. I ara afegiré una valoració, pensam que ja hem arribat al mínim, és a dir, per mantenir aquesta audiència que tenim ara, no podem tocar més a la baixa el pressupost.

Per tant, hi ha hagut ja una coincidència en el nostre cas, després els explicaré altres casos, allà on pressupost i audiència coincideixen. Amb aquests 30 milions que gastarem al llarg de l'any 2013 de subvenció, la nostra audiència ha d'estar sí o sí, en un 5,9-6,8%, dins aquest ventall. Ja no hi ha més experiments, ja hem tocat el límit. I a partir d'aquí què hem de fer? Doncs, consolidar aquestes audiències, consolidar les audiències entorn al 6% amb aquest pressupost i si millora el pressupost, intentar també millorar la nostra audiència.

Els donaré una dada perquè crec que és interessant i perquè la gent pugui valorar també la feina que s'ha fet a IB3. IB3 és sòcia de la FORTA, com vostès saben, a la FORTA la mitjana d'audiència de les diverses televisions autonòmiques és d'un 8,8%, amb una suma de pressupost entre totes de més de 1.000 milions d'euros, la mitjana és molt clara, pràcticament 10 milions d'euros el punt de *share*, 10 milions d'euros un punt *share*. Nosaltres tenim entorn dels 6 punts d'audiència, això suposa en condicions normals i fent servir la mitjana de la FORTA que per mantenir això hauríem de tenir 60 milions d'euros. És a dir, fem el que fa tothom amb la meitat de pressupost, amb la meitat de pressupost hem aconseguit una cosa que la resta de televisions, com a mitjana, necessiten el doble. Per tant, això és un senyal molt evident que les coses es fan bé i evidentment es fan bé en col·laboració amb tots els protagonistes, un dels quals les nostres productores que ens fan, com no pot ser d'altra manera, productes de qualitat. Però això és una xifra important, pensin vostès el que els he dit, fem el mateix que fan els altres a la meitat de preu.

Parlam dels números ara, perquè tinguem més o menys clar per on van. Els ingressos de la televisió són com els deia abans, transferències corrents, de 24 milions, que vénen de l'ens, que vénen del pressupost públic, quan l'any passat eren 22 milions. Transferències de capital de 50.000 euros per fer inversions a la televisió. I després els ingressos publicitaris que nosaltres hem valorat pràcticament en la mateixa xifra que liquidarem, pensam, si no hi ha res de nou, l'any 2013 que és 1,5 milions d'euros. Això és el que configura el pressupost de la televisió de 25,55 milions d'euros. A partir d'aquí, podem parlar de despeses, capítol 1 de personal. Exactament la mateixa foto que a l'ens, tenim la mateixa plantilla i els mateixos imports. La mateixa gent ens costa el mateix i fa la mateixa feina. No hi ha hagut moviment, per tant, no hi farem més menció que aquesta.

A la despesa corrent és on realment hi ha el net de tot l'assumpte, perquè és on, després de filtrar un seguit de despeses, ens trobarem la partida que dedicarem a la producció pròpia de la nostra comunitat. La partida de despeses del capítol 2, l'any passat era de 19,9 milions d'euros, l'any passat, perdonin, enguany era de 19,9 milions d'euros, per a l'any que ve que seran de 22,3 milions d'euros, un increment de 2,4% milions d'euros per a despesa corrent. A partir d'aquí destil·lam partides i ja ens atracam a la producció pròpia, amb un concepte encara més global perquè incorporam més despeses, i passam de serveis de 15,9 a 18,3. Veuran vostès que encara mantenim aquests 2 milions de diferència perquè volem que arribin a la partida de producció pròpia, per tal que se'n puguin beneficiar les productores de la nostra comunitat.

I efectivament, arribam a la partida de producció pròpia, que a grans trets i pendent de la liquidació, passarà d'enguany amb pràcticament 4,7, 4,8 milions d'euros a pràcticament 6,5 per a l'any que ve. Per tant, un increment important del 35%. Què farem amb això? Doncs complir un principi bàsic del nostre servei públic que és col·laborar amb el sector públic, amb el sector audiovisual de la nostra comunitat. És a dir, hem procurat que la partida que ens incrementa el Govern a la televisió, passi per tot aquest procés pràcticament intacte fins arribar a la producció pròpia. Aquesta és la virtut d'aquest pressupost, entre altres qüestions a què ja he fet referència, però aquest és el gran avantatge, que no ens quedam res, que tornam el que ens donen al carrer, evidentment amb l'efecte multiplicador que això suposa. Per tant, en aquest sentit, almenys des d'aquesta cadira i del meu equip, satisfacció absoluta perquè donam compliment a una promesa, a un compromís.

La resta de partides del capítol de despesa corrent són pràcticament despeses fixes que no podem tocar. Només d'entitats gestores de drets, SGAE, SAGEDIS i SAESGE, pràcticament pagam 1,5 milions d'euros, una quantitat important. I després la televisió evidentment ha de pagar la facturació que fa l'ens, el que deia abans del *management*, pràcticament 400.000 euros. Aquesta és la diferència, un dels conceptes més importants que tenim inclosos en aquest capítol de despesa corrent.

Passam al capítol 3, despeses financeres, aquí hi ha una bona notícia. Nosaltres fins ara havíem fet servir un sistema de pagament que s'havia pervertit, nosaltres fèiem servir el *confirming* per pagar els nostres proveïdors perquè no teníem altra possibilitat; *confirming* és que els nostres proveïdors poden anar al banc a descomptar la factura evidentment, perdent part del seu rendiment, part del seu benefici perquè abans havien de pagar per aquest servei. Passam, perquè llevam aquest sistema de pagament, de tenir una partida de mig milió d'euros a 100.000 euros. És a dir, ens estalviam 400.000 euros. Bé, una xifra important que hi guanyam nosaltres perquè feim aquest estalvi i evidentment els nostres proveïdors també perquè deixaven de tenir aquesta despesa, simplement per cobrar, perquè pràcticament a dia d'avui cobren amb normalitat i no han de recórrer a aquest tipus de fórmules bancàries per poder tenir la liquidesa necessària per desenvolupar la seva activitat ordinària.

En el capítol 6 d'inversions, ja ho he dit abans, 50.000 euros per dedicar a l'adquisició de distint equipament tècnic. I després la hipoteca, la variació de passius, és la hipoteca, l'hem de

pagar, es va optar per contractar una hipoteca per fer l'immoble que tenim, la nostra seu i s'ha de pagar sí o sí, ens agradi o no ens agradi.

En definitiva, què hem fet amb la televisió? Allò que els deia abans, hem procurat que l'increment pressupostari passi les distintes fases per arribar pràcticament íntegrament en la seva part que li toca, entorn a 1,8-1,9 milions d'aquests 2,1 que parlava al principi, al final de tot, que és al carrer, a les nostres productores, que tenguim un efecte multiplicador dins la nostra economia, per tal que tothom se'n pugui beneficiar. Insistesc, són 2,1 milions més per a l'ens, però no ens quedam res, tot ho posam en mans del nostre teixit empresarial.

I una cosa semblant passa a la ràdio. La ràdio amb un pressupost més modest, molt més fàcil de dur, els he de fer referència als mateixos principis que són també absolutament aplicables als que hem defensat per a l'ens i per a la televisió, són també aplicables per a la nostra ràdio. Són evidentment la relació i millores de les productores que fan feina amb nosaltres, la cura en les audiències, la disciplina en el nostre funcionament, el rigor pressupostari, la possibilitat de comparar, l'acceptació social, la ràdio amb un matís que s'accentua encara més i és el tema de la proximitat. La ràdio és un mitjà molt més àgil i dinàmic, molt més proper, per tant, això sí que ho destacarem, la seva feina en l'execució i liquidació del pressupost de l'any que ve.

La ràdio rep una transferència de 3.200.000 euros i d'aquests 200.000 van íntegrament a la producció de programes. Hi ha un increment important en la seva producció, entorn al 40-45% del que havia dedicat fins ara, per tant, un increment notable, amb aquesta aposta que ja havíem comentat de dedicar tot el que ens arribava a la producció, i ho feim així a la ràdio i a la televisió. Per tant, intentarem amb aquest pressupost el compliment d'aquest compromís.

Poca cosa més, jo vull acabar amb això, ha estat una explicació un poc farragosa, però crec que necessària. Aquesta és la proposta que jo els poso damunt la taula, perquè consideram que aquests són els millors pressuposts que podem presentar, evidentment respectam les circumstàncies que nosaltres hem de conviure amb la nostra administració pública, amb les circumstàncies de la realitat econòmica que ens ha tocat gaudir o patir. Però en definitiva, consideram que aquesta és la proposta que hauria de sortir endavant per un seguit de motius que ara resumiré.

Són uns pressuposts que donen la possibilitat de millorar els nostres continguts; són uns pressuposts que ens permeten ajudar el sector audiovisual de la nostra comunitat; són uns pressuposts que generen riquesa perquè la càrrega financera pràcticament queda en no res. És un pressupost que ens permet també certificar la liquidació del deute històric, si es confirma que el que ens queda de deute entra en el darrer mecanisme que va aprovar el Govern central i que executa el Govern autonòmic. Això és important, perquè vàrem partir pràcticament fa un any i mig amb 81 milions de deute i si d'aquí tres mesos, el primer trimestre de l'any 2014 acabam amb 1 o 2 milions, és un èxit absolutament extraordinària, doncs aquest pressupost ens ho permetrà certificar. I és un pressupost que ens permetrà sobretot

deixar ja de banda de parlar de si la continuïtat de la televisió i ràdio pública ha de ser una realitat, ens permetrà deixar de parlar de model audiovisual a la nostra comunitat. Ens obligarà a parlar de continguts, a parlar de servei públic i tota la resta que és accessori, que hauria d'haver estat accessori durant aquests anys, deixarà ja d'existir afortunadament per a tots nosaltres. És un pressupost que parla de ràdio, de televisió i de servei públic.

Moltíssimes gràcies, només confii que aquesta proposta sigui aprovada i sigui aplicable ja per a l'any 2014.

Gràcies.

(El Sr. President pren la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Director General. Procediria ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts. Però si els portaveus em diuen que podem continuar, continuarem.

Idò, com que em diuen que podem continuar, per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit passam al torn dels grups parlamentaris. En primer lloc per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bonet, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc evidentment donar la benvinguda tant al director general com a l'equip que l'acompanya per ser avui aquí a retre compte del pressupost que han previst per a l'exercici de l'any que ve, per a l'exercici de l'any que ve.

Començaré per on ha començat el Sr. Director general, com molt bé ha fet, començant per destacar un seguit de principis, a partir dels quals ens ha dit que ha elaborat aquest pressupost. Ha parlat vostè de col·laboració amb el sector audiovisual, de cercar acceptació, del principi d'accessibilitat. Jo la veritat, si hagués estat en el seu lloc, hauria afegit, autonomia i independència de l'ens, perquè crec que és un principi cabdal, fonamental tant per tenir credibilitat i com per aconseguir major acceptació entre la ciutadania. No és avui el dia de parlar de la independència, sobretot en els informatius, dels mitjans que vostè presideix, que vostè gestiona, però sí que crec que hi ha mesures que es poden prendre en aquest sentit i que no ha esmentat i que, per ventura, no corresponen a vostè, però bé, en parlarem després.

Ha estat vostè una mica dramàtic, vostè ha parlat del patiment del sector audiovisual, ha parlat d'un patiment que ha patit el sector audiovisual per mor de les retallades. Certament, la brutal retallada al pressupost d'IB3 en el primer pressupost aprovat per l'actual Govern és important, però també és important per al sector audiovisual el tancament de la Televisió de Mallorca, ha estat important la desaparició de tots tipus d'ajuts a projectes que ha fet el Govern, o la mala gestió que s'ha fet de la *Film Commission* des del Consell de Mallorca. De totes maneres, pel que li correspon a vostè, sí que s'ha d'agrair la comprensió que demostra ara per al sector audiovisual, una comprensió i un suport que evidentment des del nostre punt de vista, des de la nostra posició també li donam.

Avui presenta de totes maneres l'actual Govern i vostè en el seu nom, els tercers pressuposts per a l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i bé, crec que avui a la fi amb la seva intervenció, tot i que vostè en això ha estat sincer des del primer dia, dona solució o dona resposta a un problema que ja vàrem detectar en el primer pressupost que es va fer: vostè va dir, quan va prendre possessió com a director general, que 30 milions d'euros no eren suficients per gestionar una radiotelevisió com aquesta. Vostè constata, va constatar en aquell moment i ha constatat amb la seva gestió que el Sr. Gómez, primer director general que va tenir aquest ens públic, es va equivocar quan va voler fer, permeti'm l'expressió, la fanfarronada, de rebaixar un 50% el pressupost, una cosa que no va poder complir cap any i que tampoc complirà perquè evidentment li augmenten el pressupost i ja no parlam de 30 milions.

Per tant, nosaltres ja vàrem criticar en el seu moment un canvi traumàtic, passar a la meitat del pressupost sense cap tipus de pla de viabilitat, la qual cosa pensam que va generar una tremenda incertesa dins el sector que ens felicitem que a la fi es reconegui i es recondueixi. Per tant, vostè també avui ho tornat reconèixer quan ha dit: mai no s'ha gestionat una televisió amb 30 milions i enguany serà la primera vegada que ho podrem fer. Esperarem la darrera setmana de desembre perquè l'any passat ens en vàrem dur una sorpresa, li varen fer una dotació extraordinària. Però bé, ja ens ho va dir en una altra ocasió a una compareixença i de moment no dubtam de la seva paraula.

Li demanarem dues coses en aquesta intervenció, ja dic, simplement és una compareixença per explicar el pressupost i per d'alguna manera debatre les línies de feina que proposa per a l'any que ve i què n'opinam nosaltres. Però nosaltres li demanarem dues coses les quals li avanç: que ho dediqui a producció pròpia, que doni suport al sector audiovisual, això sí que li ho demanam, li ho hem demanat cada any i insistirem enguany. I li recordarem o ens reafirmarem amb una idea que nosaltres volem deixar ben clara avui, no té excuses per fer nous acomiadaments perquè hi hagi noves reduccions de plantilla, quan ja hi ha hagut un increment, recordem que l'any passat hi va haver un increment petit, després hi va haver una aportació extraordinària i enguany hi ha aquest increment de 2 i busques d'euros.

És veritat, abans d'entrar en temes concrets, que la compareixença d'avui ve marcada d'alguna manera per l'anunci del tancament de la Radiotelevisió de València, Canal 9, vostè mateix hi ha fet referència indirectament, quan ha dit que no perilla el futur de la nostra ràdio i televisió autonòmica, de totes maneres és cert que se suma aquest debat o que ve aquesta compareixença a un moment en què hi ha prou incertesa entorn a la viabilitat d'unes televisions autonòmiques, que en aquest cas tant Canal 9, com per una altra banda Telemadrid, recordem que el Sr. Ignacio González diu que tancarà Telemadrid si el jutge dona la raó als sindicats, també és una manera curiosa d'intentar pressionar indirectament els tribunals.

I després tenim IB3, com que ens agrada fer memòria de vegades, pensem que són tres models audiovisuals que són curiosament les 3 comunitats autònomes que en el moment de néixer IB3, hem de tenir un poc de memòria, la comunitat autònoma de Madrid, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears es presentaven davant tota Espanya com el *Eje de la prosperidad*. I mirin on ens ha duit la prosperitat de la Sra. Aguirre, del Sr. Zaplana, del Sr. Matas, la prosperitat ens ha duit a tancar un canal emblemàtic com Canal 9. Esper que no anem per aquí, el Sr. Gómez ahir ja prometia que no es tancaria, vostè avui diu que està garantit el futur de la nostra ràdio i televisió. Quedin escrites aquestes paraules en el *Diari de Sessions* d'aquest Parlament, perquè crec que han de donar tranquil·litat tant al sector audiovisual com als treballadors d'aquests mitjans. Em dirà que vostè no té res a veure amb això, bé, vostè ha dit que no hi ha por de la continuïtat, per tant alguna cosa s'ensumava que li diríem o que aquí hi ha aquesta incertesa. De totes maneres, també ho hem de dir, vostès ja n'han tancada una de televisió, per tant, no els vendria de nou.

Tornant a les dues exigències que li he dit que li faríem respecte a la seva gestió, certament en bona part vostè ha respost o sí ens ha parlat del suport al sector audiovisual, li ha dedicat bona part de la seva intervenció. He de dir que crec que ens hem de felicitar perquè tinguin enguany, almenys vostè, des de la part del pressupost que gestiona vostè, aquest suport al sector audiovisual perquè he de recordar que l'any passat es varen rebutjar una sèrie d'esmenes que va presentar el nostre grup a la Conselleria de Presidència per a la creació de línies de suport a la producció audiovisual de la nostra comunitat autònoma. Vull dir, aquest discurs que fa vostè no el sentim per part d'altre representant d'aquest govern. Ens sembla molt bé que IB3 digui això, però també ens semblaria molt millor que es recuperàs el suport a la producció audiovisual pròpia de les Illes Balears també a través de línies de suport del mateix govern.

Està molt bé que vostè anunciï avui molt de suport al sector audiovisual perquè el necessita, perquè recordem que a finals del 2012 es tancava la Mallorca Film Commission i el 2013 s'ha allargat l'aprovació d'aquesta llei audiovisual. Quan s'ha aprovat la llei audiovisual, s'ha esperat per aplicar-la que sigui l'any que ve i a més no s'han acceptat tota una sèrie d'esmenes que per la nostra banda demanàvem que es comprometés pressupost de suport al sector audiovisual, a part d'aquests incentius que estan redactats en aquesta llei audiovisual. Per tant, benvingut sigui el seu suport, perquè consideram que el 2013 ha estat un any perdut per al sector audiovisual. Per això dic que té vostè major responsabilitat que mai, només IB3 pot impedir la desaparició o la reducció d'aquest sector audiovisual.

Per tant, vostè ha dit que l'increment pràcticament va tot al sector, ens agradaria saber quin percentatge de l'increment realment se'n va a la producció pròpia.

Li diré que si repassam els anys anteriors, el 2010 hi havia un 18% de tot el pressupost dedicat a producció pròpia; el 2011, 24%; el 2012 es produeix una davallada important, això són dades que va donar vostè, fins al 13%. M'agradaria saber el 2013 on ens situam i per al 2014 quina previsió té de percentatge de producció pròpia sobre la despesa real d'IB3 Televisió.

L'any passat ens va anunciar un projecte gran, enguany no n'ha anunciat cap de concret, *Migjorn*, 1.200.000 euros, justament ens podria dir com ha funcionat aquest producte.

També algunes preguntes concretes i vaig acabant, bé, ens interessaria saber què destinaran, per anar detallant algunes coses, si té previst augmentar la programació infantil, la programació educativa.

Ens ha parlat de seguiment d'actes esportius minoritaris, nosaltres pensem que això està molt bé, té partida per a viatges per al seguiment dels grans esdeveniments esportius o per a aquest tipus que solen ser més costosos? I ja que donen suport a esports minoritaris, dediquen molt de temps i molts de mitjans a cobrir festes populars també, ens agradaria saber si està dins els seus plans cobrir actes culturals també més minoritaris amb un tractament similar al que vostè ha explicat per a tots aquests actes esportius.

I acab amb la darrera reflexió que li fèiem, pel que he entès no afectarà en cap sentit el pressupost d'enguany la plantilla, ni la directa ni la indirecta a través de les empreses, com va passar...bé, enguany va començar amb aquesta polèmica, no?

Sí que val la pena recordar que hi ha una certa precarietat laboral dels mitjans dels quals es disposa a la ràdio, no se substitueixen les baixes, només se substitueixen un 50% de les persones que són de vacances, pel que sabem. Per tant, per ventura podrien plantejar-se donar una millor cobertura. L'ERO que es va fer a la ràdio s'ha notat i ha repercutit en les condicions laborals dels treballadors, concretament de la ràdio en aquest cas.

També i finalment, és la darrera pregunta que li faig i que té a veure amb aquest principi que li dic que vostè havia oblidat i que és fonamental i que és el de la independència. El Govern no va voler acceptar que es potenciàs el Consell Audiovisual, el Govern o el Grup Parlamentari Popular, és indistint en aquest cas, dins la Llei audiovisual, tenim un altre organisme que no han posat en marxa vostès, el Partit Popular en general, però que si es posàs en marxa hi hauria d'haver alguna partida habilitada, alguna quantitat prevista, que és el Consell Assessor d'IB3 perquè pensem que si no hi ha... pensin vostès, tenen un consell de direcció, tenen una comissió de control aquí, però no tenen cap organisme assessor ni de programació ni de continguts, no tenen el Consell Audiovisual, no tenen el consell, nosaltres creim que és una mancança greu i en aquest sentit ens agradaria saber si hi ha prevista alguna partida, alguna quantitat per posar-lo en marxa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Martí, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. També vull donar la benvinguda al director general i a tot el seu equip.

Crec que avui s'han exposat amb detall els nombres, sabem del 2012 que aquella promesa de gestionar l'ens, la televisió i la ràdio, amb 30 milions, no va ser així, hi va haver una desviació, una aportació extraordinària del 33%, ara se'ns diu que el 2013 sí que serà així, com s'ha dit ja no tenim el per què desconfiar i esperem que sigui simplement una constatació.

Sí que vull dir també, però, que aquest canvi de model, doncs s'ha fet tal vegada amb uns efectes massa traumàtics per a treballadors, per al sector audiovisual, que amb una altra planificació, amb un altre tarannà, de diàleg i de relació amb el sector, hagués estat evitable.

En qualsevol cas el pressupost sempre és al servei en aquest cas d'un tipus de televisió i el tipus de televisió que, des del nostre punt de vista i crec que amb l'exposició també s'ha posat de manifest, es remarca una vegada i una altra, de vegades massa preocupada o molt preocupada per l'audiència, pel mercat i de vegades no tant per la funció de servei públic.

No són contradictoris, en absolut, han d'anar acompanyats, açò sempre sí, d'acord amb els principis que han de regir les funcions de la ràdio i televisió que tots coneixem i que a més queden clarament definits a la llei, però moltes vegades aquesta funció social traduïda en programació, traduïda... hi trobam espais poc clars. Informació objectiva és una de les claus fonamentals perquè la televisió i la ràdio mantinguin aquesta funció de servei públic. Nosaltres sempre hem defensat que, perquè aquesta informació sigui objectiva, seria important que els treballadors dels serveis informatius no fossin treballadors d'un servei externalitzat, sinó que fossin treballadors de la mateixa ràdio i televisió.

També creim que és fonamental en la funció de servei públic el compromís amb la cultura i amb la llengua pròpia, també amb la diversitat cultural i la realitat cultural diversa que hi ha a la comunitat, tot açò també forma part d'aquesta funció social que ha de ser i s'ha de fer compatible amb l'acceptació, amb l'audiència, però també sense perdre de vista quin és el sentit de tenir una televisió pública pagada amb els recursos de tots els ciutadans.

S'ha parlat del patiment d'IB3 i segur que ha existit aquest patiment, ja n'hi he fet referència, s'ha vist afectat per les retallades, sense cap dubte, però crec que també avui més que mai amb la realitat informativa que vivim és que si no s'hagués canviat de model, si s'hagués mantingut la Matas Televisió, la Matas Televisió és el mateix model que ha duit Canal 9 a la situació que avui dramàticament viu, si no hi hagués hagut aquest canvi, doncs avui ens trobaríem tal vegada en una situació molt més complexa i crec que açò també s'ha de posar de manifest i s'ha de dir.

Jo faria en aquest cas, per no redundar, perquè crec que en qüestió de nombres tenim la proposta i en qüestió de detalls no crec que siguin elements de discussió, però sí dos elements que trob a faltar en la definició de la part, no de nombres, però sí de la part de lletra, de definició, i una és la de produccions pròpies. Coincidim absolutament que si algun esforç s'ha de fer ha de ser en la direcció de promoure, donar suport, potenciar tota la producció pròpia, el sector audiovisual de les Illes Balears.

L'element que li deman i que m'agradaria saber és si n'és conscient l'ens que el sector audiovisual existeix en el conjunt de la comunitat, és a dir en el conjunt de les Illes. Es té en compte el sector audiovisual existent a Eivissa, existent a Menorca? També serà particip d'aquest compromís, d'aquest nou compromís amb el sector?

L'altre element no seria intern, seria més cap a l'exterior, de sinèrgies, tampoc no he vist al pla una cosa que crec que és fonamental avui, que és açò, la sinergia. No he vist un pla de feina que tenguim en compte la col·laboració, a través de convenis, a través de múltiples fórmules, amb altres televisions com pugui ser qualsevol de l'Estat espanyol, però per alguna qüestió cultural o lingüística també amb TV3. M'agradaria saber dins aquest pla de feina i aquest compromís i aquesta voluntat de fer complir la funció de servei públic on hi ha també o en què tradueix aquesta voluntat.

Dit açò, trobaria que l'element tal vegada més significatiu i més important, positiu, seria sense cap dubte el suport al sector audiovisual de les Illes Balears, sense cap dubte. Ha estat una petició que crec que el conjunt de grups han fet de forma reiterada amb esmenes, amb propostes i que avui pugui ser un inici d'aquest camí sense cap dubte, no dubtarem a donar-li suport i a valorar-lo de manera positiva.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Rubio, també per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Director General, muchísimas gracias por su comparecencia para explicar los presupuestos del ente público y muchísimas gracias por la exposición tan clara que nos ha hecho sobre unos presupuestos que son claramente el reflejo de una gestión impecable.

Hace dos años iniciaron ustedes un proyecto basado en la redimensión del ente público, un proceso difícil y complejo que supuso reducir a la mitad el presupuesto del ente público pasando de 60 a 30 millones. Muchas fueron las críticas de esa decisión, algunos pensaron que eso suponía poner las bases para incluso la propia desaparición de la televisión pública de las Islas Baleares, incluso dentro del propio sector audiovisual se temió por la continuidad del ente y por el futuro de las productoras, las empresas del mundo audiovisual.

Se hicieron unos reajustes complicados, se dejó de emitir una programación costosísima para las arcas públicas, se puso al ente público con los pies en el suelo, ajustando su presupuesto a la realidad y a lo que nos podíamos permitir.

Desde la oposición se criticó fuertemente la reducción del presupuesto, al año siguiente defendían lo contrario, curiosamente, y al final los resultados no han podido ser más satisfactorios.

Hemos pasado a tener un nivel de aceptación social superior al que teníamos anteriormente. Se han llegado a duplicar las audiencias del ente público y ello significa que la sociedad refrenda, respalda la gestión del ente público, una radio y televisión que cuidan escrupulosamente el trato de los servicios informativos, los cuales son neutrales y objetivos, son veraces y la prueba de ello es el elevado seguimiento que de ellos hace la audiencia de las Islas Baleares, son con diferencia los programas informativos los programas más vistos de la parrilla de IB3.

Por tanto, eso significa que efectivamente tenemos unos ciudadanos que respaldan con el seguimiento de esos servicios informativos cómo se dan y la calidad de los mismos.

Además cabe destacar la proximidad de la tele y la radio, usted lo ha dicho, el carácter localista, sensible, con la identidad de nuestro pueblo, se ha conseguido diseñar una radio y una televisión pública, además que no es copia de otras existentes sino que es una televisión y radio con identidad propia en la que los ciudadanos de las Islas Baleares se sienten cómodos y la siguen porque ven en ella el reflejo de la sociedad en la que viven, una tele y una radio en la que se habla la lengua propia de las Islas Baleares, de hecho toda la producción propia se emite *en la nostra llengua* y no pasa nada si se emiten películas en castellano porque en IB3 se emite con normalidad lo que se vive con normalidad en nuestras islas, la convivencia natural de las dos lenguas oficiales.

Como decía, Sr. Director, le damos la enhorabuena porque usted ha conseguido todo esto con menos y ha demostrado que no era cierto aquello de que con menos dinero había menos calidad y menos audiencia, eso no así. Usted ha demostrado que con menos dinero se puede conseguir un producto de calidad y a la vez atractivo, conseguir una audiencia superior a la que se tenía, incluso ha llegado usted a duplicarla.

Y cuando hablamos de presupuestos es que necesariamente tenemos que hablar de esas audiencias porque éstas son las que mejor demuestran que IB3 es un servicio público que funciona y con el que se sienten identificados los ciudadanos de Baleares, aunque es cierto que también usted ha comentado que servicio público es más que las audiencias o debe ser más que las

audiencias, porque la prestación de un servicio público efectivamente también tiene que dar cobertura a una minoría o a las minorías sociales que puedan existir en nuestra comunidad autónoma, sin duda las audiencias son importantes porque justifican con creces esos 30 millones de presupuesto.

Le damos por tanto la enhorabuena, porque como usted nos ha explicado por primera vez en la historia de IB3 éste es un presupuesto real, ustedes han conseguido por tanto lo que nadie creía posible que era sanear las cuentas públicas del ente público, hacer frente al pago de los acreedores y todo ello manteniendo una calidad en la prestación del servicio, por tanto doble mérito.

Como bien ha dicho usted y ha señalado hace un mes se aprobó la Ley audiovisual de las Islas Baleares, ley que ha sido reivindicada tanto por el ente que usted dirige como por el propio sector audiovisual, en la que se establece un marco normativo que crea a su vez una serie de instrumentos que sirven para dar impulso a nuestro sector audiovisual, un sector que sin duda es muy importante para la economía de nuestras islas, es un sector que va creciendo y que se va desarrollando, que además está muy relacionado con el hecho de que vivamos en una comunidad autónoma de servicios, turística, en la que tenemos un paisaje envidiable y evidentemente eso es un escenario ideal para las productoras, por lo tanto un auténtico estímulo para nuestra economía y un sector que además también ve en IB3 una plataforma que sin duda es un referente para ellos, lo cual supone una apuesta de forma clara por las productoras, por el sector audiovisual como usted ha dicho.

Creo que eso se ve claro en su presupuesto cuando ustedes están decididos a apostar de manera decidida por la producción a través de empresas locales, que creo que eso también debe ser uno de los objetivos de la televisión pública, ¿no?, apostar por las empresas audiovisuales que trabajan en nuestra comunidad autónoma y que efectivamente ven en IB3 una oportunidad para poder manifestar, exteriorizar o producir su trabajo y efectivamente nos consta que así es.

Básicamente creo que... tampoco no queremos añadir nada más, usted ha explicado muy bien el presupuesto, por lo tanto ha explicado muy bien las partidas, un presupuesto en el que se consolidan unos números y se consolida la prestación de unos servicios, para usted ahora ya no es nuevo cómo gestionar 30 millones, ustedes ya saben cómo hacerlo.

Por lo tanto lo único que nos queda es darle la enhorabuena y anunciarles evidentemente nuestro compromiso y nuestro apoyo con la televisión pública. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Per contestar les intervencions que l'han precedit té la paraula el Sr. José Manuel Ruiz i Rivero ,en torn de rèplica. Té la paraula.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (José Manuel Ruiz i Rivero):

Gràcies, Sr. President. El primer de tot i per una qüestió d'ordre m'agradaria agrair el to que han fet servir els distints grups parlamentaris, perquè crec que és la manera d'entendre'ns i davant un debat d'aquesta envergadura crec que és la guia que hem de seguir per tal d'arribar a acords.

M'ha demanat el Sr. Bonet, que no he parlat de l'autonomia i de com combatre la dependència. És clar, és que jo, en això, no hi havia pensat perquè és que tenc absoluta autonomia i absoluta independència, és a dir, si jo hagués hagut de dir alguna cosa d'això ho hauria dit, però és clar, quan vostè planteja aquestes coses no em don per al·ludit, com he de defensar jo la meua autonomia i independència si la tenc?, per tant, és una qüestió que no puc tractar ni planificar ni preveure ni combatre.

És clar que he de parlar d'una manera dramàtica del patiment del sector audiovisual, és clar que sí, vostè hi ha fet menció al tancament de la Televisió de Mallorca, i em diu "vostès han tancat", no, jo no he tancat res, jo no he tancat res, l'únic que he procurat és pal·liar una miqueta les conseqüències d'aquest tancament. He trobat un sector que sí que és ver que estava ferit, vostè diu que és una visió dramàtica la meua, la real -la real-, vull dir, han tancat moltes productores, només les que tenien uns comptes molt sanejats i tenien vertadera vocació per dur la seva feina endavant han estat capaces de sobreviure amb això, i nosaltres el que hem fet és intentar ajudar a aportar solucions i a arreglar aquestes circumstàncies, i justament això és el que feim. Però torn a insistir, nosaltres varem heretar un sector tocat de mort i el que feim és intentar ajudar. No em digui que jo he tancat, perquè jo, francament, no he tancat res, el que sí he hagut de pagar són factures que abans no s'havien pagat i nosaltres ens hem de fer càrrec d'aquestes coses.

Crec que no hi haurà sorpreses, Sr. Bonet, acabarem el pressupost amb el que tenim i, vaja, som incapaç a dia d'avui de preveure circumstàncies que ens facin caure en un dèficit pressupostari, no les veig a dia d'avui, per tant, nosaltres estam tranquils en aquest sentit.

Em demana cura amb la producció pròpia, clar que sí, crec que la producció pròpia, la producció local, que és com agrada anomenar-la, és protagonista amb aquest pressupost. Tot el que hem agafat del Govern ho posarem una altra vegada en el carrer, justament per procurar aquest efecte multiplicador a la nostra economia i que, vaja, que el sector audiovisual pugui reviscolar un poquet després de tants anys de penúries. Aquesta és l'aposta que feim. Estic content que coincideixi amb mi perquè, francament, són els nostres objectius.

M'ha comentat qualque cosa de la plantilla, em disculpi, però no l'he entès molt bé. No hi haurà moviments a la plantilla, la plantilla és la que és, farem feina amb aquesta plantilla perquè estam a gust, estam ben dimensionats i no hi haurà sobresalts. Li donaré una dada que consider que és important, el cost de personal sobre el nostre pressupost és un 14%. No sé si és bo o dolent, però també li diré que Radiotelevisió Espanyola el cost del seu personal és un 40% sobre els seus pressuposts, i més o menys aquesta és la mitjana dels operadors públics, nosaltres tenim un 14%. Probablement això sigui un indicador

que ens hagi salvat de tota aquesta crisi audiovisual que han tengut els operadors públics, justament aquesta xifra és important per mor d'això.

Però els ho torn a recordar, vull tancar ja aquest capítol de parlar del nostre model, de la privatització, de la continuïtat, ja està salvat això, vull dir, ja hem passat davant, no importa parlar-ne més, parlem de les qüestions fonamentals que són les que haurem de discutir a la comissió de control d'aquesta casa que té a sobre IB3 i hem de parlar d'això, de contingut, del compliment del servei públic, deixem la resta. Jo crec que entre tots hem estat capaços de dur endavant, de treure endavant aquesta feina de consolidació del nostre model, d'aposta per aquest model públic i no hi ha res més a discutir, n'hem discutit a bastament i jo crec que ja tots sabem per on hem d'anar.

Clar, torn a insistir, hem demana explicacions sobre la gestió del Govern, si la Film Commission, bé, escolti, és que jo d'això no... em preocupa, però bé, no en som responsable. Per tant, no li puc dir massa cosa més.

M'ha apuntat també, -perdonin, però duc un constipat important i de vegades em costa acabar-, m'ha demanat sobre el TIL, i d'això ja en varem parlar a la darrera, el TIL, la darrera, anglès a la nostra... bé, ah!, infantil, idò disculpi. Bé, també n'hem parlat, també n'hem parlat a la darrera comissió, vull dir, quines són les nostres intencions? Aquest pressupost ens permetrà arribar a aquestes produccions, a aquests programes, saben vostès que tenim, és veritat que tenim audiències un poc no diré oblidades, però no li dedicam l'atenció que li hauríem de dedicar, i un d'aquests és l'audiència infantil. Vegem si l'any 2014 podem incentivar un poc aquesta audiència amb programes que nosaltres consideram que puguin ser interessants.

M'ha parlat de la producció pròpia i del tant per cent. Ha donat vostè l'evolució de la producció pròpia sobre el pressupost, supòs que coincidirà amb això que jo tenc aquí, l'any 2010 un 18%, l'any 2011 un 24, l'any 2012 un 13, l'any passat no va arribar a un 20, idò per a l'any que ve la nostra previsió és que estigui envoltant d'un 25% del pressupost. Per tant, crec que és una aposta ferma. Independentment d'això, són dos milions més. Vull dir, tot el que ens ha arribat ha anat allà, per tant, crec que la convicció amb la nostra aposta és absoluta i ningú no pot tenir cap dubte que l'aposta és justament aquesta.

Per tant, aquesta és la nostra idea i això és la clau, la clau, d'aquest pressupost. Definició ja, definitiva, el nostre model i els objectius i una aposta pel model, pel model no, pel col·lectiu que ha patit tant durant aquests anys que és el col·lectiu de les productores de la nostra comunitat.

Bé, al representant Sr. Martí, de MÉS, em parla també del model, de la transició traumàtica que nosaltres hem sofert. Bé, no ho sé, és ver que hem tengut problemes, però traumàtica, traumàtica... traumàtica allò de València, que allà sí que tenen un trauma. Justament nosaltres per tenir les idees molt clares ens hem salvat d'una crema molt, molt potent, és ver que hem tengut problemes, però justament per haver establert en el seu moment un full de ruta molt clar ara podem dir que tenim certa tranquil·litat en la gestió que ens espera per a l'any 2014.

Però torn a insistir, no podem permanentment parlar del nostre model, vull dir, això ja està, ja vàrem dir el que havíem de dir del tema de privatització, si la gestió directa o indirecta, col·laboració públicoprivada, bé, tot això ja està passat. Vull confiar que ja no se'n parli més a l'any 2014 perquè ja no té massa sentit.

Sí que és cert, i puc compartir amb vostè, la referència que ha fet al tema d'audiència. És ver que som un servei públic i l'audiència, a pesar que és una qüestió important per a nosaltres, no ha de ser un objectiu que ens cegui del compliment dels nostres objectius com a servei públic. Però jo ho he explicat a això, és ver que hem de tenir un gruix d'audiència, com el que pugui tenir una televisió comercial, perquè, si no, no tendria sentit aquesta despesa que feim en la nostra comunicació audiovisual, però és ver que també ens dedicam a una audiència mínima, a sectors molt especialitzats que puguin tenir com a referència, idò això, la cultura, l'educació, ho he dit, ho he dit a la meua exposició, la cultura, l'educació, els esports minoritaris, pràcticament això no dóna audiència, però és la nostra obligació ocupar-nos d'això, de fet ho feim, si no ho féssim el nostre comportament seria com el d'un operador privat, *a sacco*, amb programes que duguin audiència, programes probablement sense escrúpols, però que bé, que duen molta audiència. Però com que consideram que no és aquest el nostre objectiu per això apostam per la utilitat i la utilitat la dóna justament l'audiència en termes amples i també els esforços que es dediquen a aquesta audiència, que necessita un tractament més específic.

Em comenta vostè d'internalitzar els serveis informatius. Vull dir, em diu vostè que facem el contrari que fa tothom? Justament el que planteja la sortida d'aquestes circumstàncies traumàtiques que colpegen moltes televisions, és a dir, l'externalització de serveis, vostè em demana que faci el contrari, que internalitzi aquests serveis. És a dir que podem córrer el risc d'aquí a un parell d'anys de tenir el mateix problema que tenen aquestes televisions autonòmiques grosses ara, que tenen una plantilla absolutament sobredimensionada i que no sabem com ho poden arreglar. Evidentment, ja li dic que no, ja li dic que no, perquè no podem fer el camí enrere, justament quan aquest camí ens ha duit a la tranquil·litat, com li deia abans, que tenim a dia d'avui.

Però també per a la seva tranquil·litat, la nova llei audiovisual, que han aprovat vostès aquí o que s'ha aprovat en aquesta casa, em dóna la possibilitat d'externalitzar també els serveis dels editors. Vull dir, que els editors sí que són plantilla d'aquesta casa i la llei em permet externalitzar això, i no ho faré, i no ho faré perquè sí que és ver que aquí hi ha una línia editorial a respectar, són gent de la casa, són gent professional i justament en aquesta gent nosaltres tenim dipositada la meua confiança, la nostra confiança per fer uns informatius així com

toca, així com els ha descrit el Sr. Rubio, que és exactament com nosaltres intentam fer les coses.

Coincidesc també amb vostè en el tema del teixit empresarial audiovisual de la nostra comunitat, coincidim aquests tres grups i nosaltres que això ha de ser un dels objectius. Nosaltres ja hem fet l'aposta, és aquest pressupost, vull dir, algú pot tenir dubtes que si això funcionarà, que si els donarà ajuda o no, nosaltres ja ho feim aquí, sobre el paper, per executar, serà l'any 2014, ja he explicat com ho farem. Per tant, no m'ha de convèncer, afortunadament jo tampoc no l'he de convèncer a vostè perquè ja veig que ho té molt clar, però aquest pressupost és la realitat que ho farem així com vostè ho demana.

Ha demanat col·laboració també amb altres operadors públics autonòmics, bé, som a la FORTA, a la FORTA hi som tots, i allà tots, tots, col·laboram. Per tant, aquesta coincidència la tenim pràcticament cada mes on intercanviam interessos. Per tant, en aquest sentit, llevat que vulgui dir una altra cosa, pot estar ben tranquil.

I, finalment, Sr. Rubio, idò bé, agrair-li les seves paraules. Efectivament, entenc que ha descrit els objectius que nosaltres ens hem marcat per poder concloure aquest any i que, evidentment, definiran també el camí a seguir l'any que ve. Ha parlat dels informatius, per a nosaltres els informatius, saben vostès, perquè així ho hem explicat a les distintes comissions que hem hagut de comparèixer, són la peça clau del nostre servei. La gent ens cerca bàsicament per tenir la informació local que no poden tenir en altres cadenes, en altres canals de televisió ni de ràdio. De fet, els informatius són pràcticament el 33% de la nostra audiència, mirin vostès si això és important. Si hi ha tanta gent que ens mira és perquè pensen, supòs, que ho feim bé. Per tant, això és un aval que la feina que es fa dins els informatius, juntament amb aquests editors que són de ca nostra, idò, bé, que les coses es fan bé.

Per tant, l'aposta anirà per aquí, i l'únic que em queda és traslladar els seus agraïments evidentment a l'equip que avui m'acompanya, al director de la ràdio, al responsable financer de la nostra casa, a la directora de la televisió i al director gerent els quals són també part important i culpable de què a dia d'avui puguem confeccionar aquest pressupost el qual entenc que serà molt beneficiós no només per a IB3 sinó per al sector audiovisual de la nostra comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ruiz. En torn de rèplica per part dels grups, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, president. Bé, Sr. Ruiz, la conclusió seria que amb aquest pressupost ens estabilitzam amb 30 milions, i si no l'he entès malament i li demanaria que m'ho confirmàs en la seva darrera intervenció, vostè ha dit que havien pagat tot el deute o que pràcticament havien pagat tot el deute, o una cosa així, m'agradaria saber què queda pendent? Crec que és una dada amb la qual ens agradaria quedar-nos. Perquè nosaltres varem dir, i això és cert, en el primer pressupost que va dur el Sr. Gómez aquí, que 30 milions eren inviablès, perquè en aquell moment, crec que val la pena llegir els *Diaris de Sessions* per a no cometre errors, no es preveia el pagament a proveïdors. Aquest era el gran tema del primer pressupost que va fer aquest govern, i nosaltres dèiem, amb 30 milions no pagaran proveïdors. Efectivament, els proveïdors, els 47 milions per a proveïdors que després varen tenir, va ser via decret de proveïdors.

I em reafirm, el Sr. Ruiz va dir que amb 30 milions era inviable la televisió, perquè tots, la televisió, la Radiotelevisió, perquè tots teníem dins el cap aquest pagament a proveïdors que, com dic, amb un pressupost de 30 milions és inassumible. Corregeixi'm, amb un pressupost de 30 milions no es pot pagar el deute que tenia IB3. És així. Què hagués fet amb un pressupost de 30 milions? Per tant, jo insistesc, teníem raó quan li varem dir al Sr. Gómez, amb un pressupost de 30 milions no ho pot fer. Després n'ha hagut de rebre 47 per pagar a proveïdors, i és més, en el 2012 encara n'hi varen haver de posar 12 més per poder tancar l'any. Per tant, la realitat és la que és. Ara, ens estabilitzam amb 30 milions? Tant de bo sigui així. De totes maneres, l'error d'aquell primer pressupost hi és.

De totes maneres, és cert, i vostè amb això de la independència quan parlem de pressupost, no en pot parlar. Jo li suggeria una mesura que no sé ben bé si és... si pot ser a iniciativa seva o a iniciativa del Govern, evidentment, si fos un pensament del vicepresident supòs que ja ho tendríem damunt la taula, jo li suggeria que posàssim en marxa el Consell Assessor, perquè vostè afirmarà sempre que els seus informatius són molt independents, i jo afirmaré el contrari. Aquesta és la realitat, i com ja altra gent, això ja ho hem discutit a les comissions de control i no hi insistiré. Per això, l'ideal seria tenir o un consell de direcció plural o un consell audiovisual independent, que seria l'àrbitre neutral que ens donaria llum en aquest aspecte. Però és cert, no és a vostè que li correspon prendre aquesta decisió. Jo no li deman més explicacions sobre aquest tema, però sí que li vull fer la reflexió, IB3 no és una bombolla, passen coses a l'exterior que afecten IB3 i, en aquest sentit, li feia aquesta reflexió, no tant perquè vostè em doni una resposta sinó per contextualitzar el nostre posicionament.

Vostè ha parlat de pal·liar les conseqüències del tancament, referint-se a la Televisió de Mallorca, i ha parlat del sector audiovisual com un sector ferit de mort, no sé si és tan així, però és cert que feia falta que es prenguessin mesures que el Govern no ha pres i que, per ventura, per a l'any que ve veurem què passa. Si diu que tot l'increment va per a producció pròpia per ventura no alleugerirà la crisi d'aquest sector.

El que li he demanat de la plantilla és si l'increment de pressupost millorarà les condicions laborals dels treballadors, aquesta és la pregunta concreta que li he fet. Certament, tenir tants de serveis externalitzats l'han ajudat a no tenir els problemes que puguin tenir Telemadrid o Canal 9, que eren un model sobredimensionat i que aquí va ser a punt de ser-ho.

Hem parlat del perill de tancament. Entendrà que ahir mateix el Sr. Fabra, el senyor que ha fet avui un decret llei, el Sr. Ignacio González, fent aquestes declaracions no tranquil·litzen, per tant, estam obligats a fer-li aquesta pregunta.

M'ha dit que de producció pròpia passen d'un 20% el 2013, per tant seria dins del que duim d'any, aproximadament, i el 2014 aspiren a tenir un 2015 tornant als números del 2011. Per tant, em qued amb aquesta idea perquè és important per fer feina de cara al futur.

Jo crec que és cert, s'ha dit aquí, el més traumàtic va ser l'etapa del Sr. Gómez, abans que vostè arribàs, però un tancament sempre és traumàtic, sigui a València o sigui a Mallorca. A vostè no li ha tocat fer-ho, i esper que no li toqui, la veritat.

Acab amb això, tots hem manifestat que s'ha de donar suport al sector audiovisual, nosaltres li hem matisat una cosa, i amb això acab perquè crec que és molt important, no tot el suport a la producció audiovisual i al sector audiovisual de les Illes Balears pot venir únicament i exclusivament de la Radiotelevisió pública de les Illes Balears, nosaltres entenem o preferim un model on sigui l'administració la que també patrocini, financii, doni suport a projectes, a projectes audiovisuals, a projectes creatius audiovisuals, perquè pensam que és un sistema més transparent, més participatiu que una gestió d'una empresa pública, però aquest debat, evidentment, l'hauem de fer a una altra banda que no és aquí.

Moltes gràcies, Sr. Ruiz.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. I per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Martí té la paraula, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. Deia el director d'IB3 que la gent ens cerca pels informatius locals, d'informació local, i vet aquí la responsabilitat que té la televisió, la ràdio a garantir que la informació és una informació, a part de veraç, que és plural, i per això plantejam coses com el Consell Audiovisual o, encara que no coincidim, els serveis informatius propis, però no, vet aquí la importància.

Crec que no és cert, com s'ha dit, que més seguiment, més audiència sigui una demostració de més objectivitat. No hi veig la lògica ni la relació. Es necessita, sense cap dubte, garanties d'aquesta objectivitat, es necessita audiència, però una vinculada a l'altra no crec que sigui així.

Si algú creu que un no s'alegra, o el nostre grup o jo mateix de tenir un ens, una ràdio i una televisió pública sanejada, doncs, crec que ha perdut el nord. Però sí que deim d'una forma clara que és necessari tenir la televisió i la ràdio, l'ens, sanejat, és necessari, és imprescindible, és també necessari tenir una audiència, sense cap dubte, però tot açò no és suficient, i és quan nosaltres posam l'accent, reiteram, sobre la funció de servei públic perquè tot l'altre, sense açò darrer, no valdria la pena, no valdria la pena tenir una televisió pública, una ràdio pública sanejada, amb una gran audiència, però que no compleix amb la funció de servei públic.

I aquí la nostra preocupació, i aquí reiteram allò que hem dit tantes vegades que per garantir la funció, la independència, l'autonomia creim que és necessari, fonamental, que hi hagi algun ens, algun organisme que ho garanteixi, que estigui al servei de tot açò.

Dit açò, lògicament només ens queda després, en relació als nombres, esperar. Nosaltres, lògicament, algú quan compareix aquí nosaltres hi hem de confiar, però bé, també tenim els nostres dubtes, vist el que ha passat anys anteriors, que efectivament es demostrí que amb aquests nombres és possible tenir una televisió amb tot açò que he dit, una televisió no només amb audiència sinó també amb capacitat per complir amb la funció de servei públic. I aquí estarem a l'espera i lògicament si és així no tenguí cap dubte que també ens alegrarem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, efectivament, aquí s'ha parlat de les dificultats que ha patit el sector audiovisual de les Illes Balears, sens dubte moments difícils, igual que han passat molts de sectors de la nostra economia i de la nostra societat, perquè, efectivament, la crisi l'hem patida tots. Per tant, ningú no ha quedat al marge d'aquesta crisi.

Però crec que el realment important és que tant el Govern de les Illes Balears com l'ens públic IB3 han fet feina de valent al costat de les productores per tal d'impulsar el sector audiovisual i estimular-lo a través de -ja n'hem parlat- l'aprovació de la Llei audiovisual, que crea incentius, bonificacions. En aquest sentit es crea la Balears Film Commission, que en aquests pressupostos està pressupostada la seva creació per un import de 100.000 euros, una partida de 100.000 euros, si no estic equivocat, i també hi ha partides destinades a incentius a les productores. Per tant pensam que això és important que quedi clar.

Per tant ja dic que tant la televisió, la ràdio i la televisió públiques de les Illes Balears, en el que seria la seva graella a l'hora de contractar empreses locals d'aquí, de les Illes Balears, demostren la seva aposta per les productores autòctones, i també ho ha fet el Govern de les Illes Balears, concretament la Conselleria de Presidència.

Totalment d'acord amb vostè, Sr. Director, que tenim el model de gestió audiovisual clar, i per tant és un model de gestió directa, pactat amb el sector audiovisual, i també amb totes les forces polítiques d'aquest parlament, perquè jo crec que tots els partits polítics estan d'acord que aquest model de gestió sigui un model de gestió directa; per tant no sé què feim parlant del mateix si realment aquesta és una qüestió que ha quedat clara i que la Llei audiovisual l'únic que fa és regular la possibilitat que un govern concret, sigui de la ideologia política que sigui, pugui triar els tres models de gestió possibles que posa a disposició, de la mateixa manera que ho fa la Llei audiovisual estatal, i per tant no es pot anar en contra d'una llei d'àmbit estatal.

Sr. Director general, jo li parlaré del 2012 perquè estam parlant dels pressupostos del 2014; per tant jo crec que es tracta de parlar dels comptes públiques d'aquest pressupost. Sabem perfectament quins són els esforços que vostè ha fet, sabem perfectament que vostè té clar en què s'ha de gastar els doblers i en què s'han de gastar 30 milions d'euros, i nosaltres confiam perfectament que vostè s'ajustarà a aquest pressupost i que es farà, a més, de la manera raonable com bé ha gestionat vostè els recursos públics.

I li vull donar l'enhorabona perquè s'ha aconseguit una fita important, també, amb aquesta radiotelevisió, ja que vostès han parlat un poc del debat del tancament o no de la televisió pública. Avui ha sortit també, aquests dies, la notícia del tancament de Canal 9, ha sortit un poquet també aquest tema a debat, i efectivament avui ningú no qüestiona l'existència o no d'IB3, avui tothom dóna per fet que IB3 és un servei públic indispensable a la nostra comunitat autònoma, i no s'ha mantingut aquest servei o no s'ha mantingut aquest ens públic perquè sigui un ens que creí llocs de feina, que jo crec que això a vegades és una qüestió que fa que ens confonguem, és a dir, nosaltres tenim les institucions o tenim els organismes públics no per crear llocs de feina, perquè nosaltres no som una empresa de creació de llocs de feina, sinó que tenim aquests serveis públics per prestar un servei a la ciutadania, i avui aquest servei que és IB3 té jo crec que un valor afegit perquè té el suport d'una societat, perquè té unes audiències que avalen aquest servei, i perquè efectivament té un suport no únicament de la ciutadania, també del sector audiovisual, i per tant és això el que fa que IB3 sigui un ens imprescindible a la nostra comunitat autònoma. I per això, Sr. Director general, li donam l'enhorabona, perquè no era un repte fàcil però està pràcticament aconseguit.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. I en torn de contrarèplica, per acabar i per tancar, Sr. Ruiz té la paraula per un temps de 5 minuts.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE L'ENS PÚBLIC DE RADIOTELEVISIÓ DE LES ILLES BALEARS (José Manuel Ruiz i Rivero):

Sí, ja per acabar, president, per aclarir qualche qüestió que ha plantejat el Sr. Bonet. El deute a dia d'avui a proveïdors són 21 milions; d'aquests 21 milions, en tenim admesos per mecanisme extraordinari de pagament un poquet més de 19 milions. Això significa que el primer trimestre si es fa efectiu aquest pagament, es fa efectiu aquest pagament el primer trimestre de l'any que ve, pràcticament el deute a proveïdors d'aqueixa institució estarà al voltant d'1,5 milions. Pensi vostè que en els inicis de l'any 2012 devíem 81 milions d'euros. Evidentment IB3 no genera recursos com per fer-se càrrec d'aquest deute, aquest deute evidentment s'ha de pagar amb càrrec al mecanisme extraordinari de pagament que habilita el Govern central i que executa el Govern autonòmic.

Per a aquests pressuposts de l'any que ve podrem fer feina amb la tranquil·litat que només haurem de pagar el que consumirem l'any 2014. Per tant quedi vostè tranquil, vull dir que vàrem heretat aquestes circumstàncies, més de 80 milions de deute, i si tot va bé del deute a proveïdors el primer trimestre de l'any que ve quedarem en 1,5 milions. No s'imagina vostè, a l'hora de gestionar, la tranquil·litat que ens dóna això, tenguí-ho vostè molt present.

Em preocupa una qüestió. Quan parlen de millorar els beneficis dels treballadors..., bé, vegem, hem de deixar consolidar aqueixes circumstàncies, vull dir que vàrem haver de prendre decisions per tal d'arribar a aquesta situació a dia d'avui de tranquil·litat. Per tant no podem fer el camí enrere, no podem començar a gastar, gastar, gastar, perquè si no ens trobarem d'aquí a un parell d'anys justament amb les circumstàncies que van provocar el debat de si tancam o no. Per tant tenguem una miqueta de paciència, gaudim d'aquesta circumstància a dia d'avui, i després amb el temps ja veurem com ho feim, un pic consolidada la nostra institució i el sector audiovisual de la nostra comunitat.

Perquè vostè quedi tranquil, han calculat quin és el pes del nostre pressupost dins el pressupost general de la nostra comunitat? Saben quin tant per cent és? Jo els ho diré, un 0,84%. Aquest servei públic costa a aquesta comunitat un 0,84%. Per tant jo crec que val la pena. El Sr. Martí deia si valia la pena o no; jo crec que val la pena. Aquest pressupost, Sr. Bonet, aquest pressupost és un 0,84%, no és més. Qualcú es pot espantar quan parlam d'IB3 despesa; això és la despesa, això és la despesa en proporció al pressupost que té assignat la nostra comunitat per a l'any que ve. Per tant crec que és una despesa raonable, i més quan estam parlant d'un servei públic necessari per a una democràcia consolidada com és la nostra.

Només una dada, perquè vostè se situï. És vera que per a l'any que ve ens donaran del pressupost 2,1 milions més, que ja els he dit que això revertirà directament al carrer amb l'efecte multiplicador que això suposa a les nostres productores. Però encara així són 11 milions menys que l'any 2012; l'any 14 farem feina amb 11 milions menys que l'any 2012, que jo ja hi era, jo ja hi era. Però amb 30 milions menys que l'any 2011. Ho dic per si hi ha qualcú que té la temptació d'espantar-se per aquelles xifres, però mirin quines condicions feim, i amb un impacte mínim en la nostra audiència. Per tant crec que la felicitació per a tots, per a tots, ha de ser absoluta; evidentment per als treballadors d'aquesta casa, també el meu equip directiu, que hi ha posat molt en aqueixa feina, i també a la classe política entre la qual estan vostès, també.

I com no pot ser d'una altra manera, perquè ha de ser així, l'aposta d'aquest govern per aquest servei públic, per IB3; això s'ha de dir, Sr. Bonet, Sr. Martí; això s'ha de dir. Hi ha una aposta política d'aquest govern per aquesta institució i això és el que ens ha fet també surar, perquè no oblidin vostès que això, al cap i a la fi, per una decisió política es pot tancar, però nosaltres no, nosaltres gaudim d'aqueixa situació per la classe política que hi està apostant, pels treballadors que han fet el seu esforç, per les productores que també han estat capaces de suportar aquesta empenta, i evidentment per un equip directiu que ha entès el missatge i ha estat capaç de tirar una feina endavant.

Per tant el mes que ve o d'aquí a dues setmanes ja ens barallarem per altres qüestions, però crec que avui és un dia important perquè entre tots hem estat capaços de surar aquesta casa, i a partir d'ara l'únic que hem de fer és gaudir-la. Per tant els deman, evidentment després hi haurà el debat d'esmenes, però els deman que treguin endavant aquests pressuposts perquè aquests són els pressuposts que necessitam per a l'any 2014 aqueixa institució i aqueixa comunitat per gaudir justament d'aquest servei públic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes..., els deman per favor que no. En torn..., no en queda cap, és el darrer que ens quedava després de tres dies.

Per tant hem d'agrair la seva presència aquí i la dels seus col·laboradors. Igualment hem d'agrair a tots els que ens han aguantat en aqueixa mesa, i dar-los les gràcies per la seva actitud.

I, Sr. Rubio, a mi em sap greu acabar dient que mentre jo sigui president d'una comissió mai, mai no m'agradarà, mai no consentiré que hi hagi algú que xiuli, que piqui les mans, que faci el que jo crec personalment, pot ser una equivocació, pens que no s'ha de fer dins una comissió.

Així que, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bona nit i salut a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS